

de ordrer til AF-kontorerne, er angivet i arbejdsdirektoratets cirkulære af 18. marts 1969 (ANV-cirkulære nr. 87/69). Disse regler angiver, hvorledes ordrekommunikationen skal ske henholdsvis mellem AF-kontorerne indbyrdes og mellem AF-hovedkontoret og dette kontors afdelingskontorer.

Disse regler er – anvendt efter hensigten – efter arbejdsdirektoratets opfattelse fortsat egnet til – også uden anvendelse af elektronisk databehandling – at sikre en rimelig hurtig og koordineret intern ordrekommunikation inden for AF-systemet. Arbejdsdirektoratet har derfor ikke til hensigt at ændre den procedure, der er skitseret i cirkulæret, inden man kender det forslag, som vil komme fra ovennævnte arbejdsgruppe.

Det tilføjes, at en forudsætning for, at en intern ordrekommunikation kan finde sted som ovenfor beskrevet, er, at der levnes AF rimelig tid til at undersøge mulighederne for at få stillingstilbud besat. Erfaringsmæssigt sker dette kun i et for ringe omfang, idet arbejdsgivere ofte meget sent indgiver stillingstilbud til AF.

Arbejdsdirektoratet overvejer imidlertid – bl. a. under hensyn til ønsker fremført fra flere sider – at ville indskærpe over for AF-kontorerne, at de ovennævnte regler for intern ordrekommunikation nøje bør overholdes.

Spørgsmål 101:

I forbindelse med forslaget om, at kun arbejde i medlemsperioder i en arbejdsløshedskasse medregnes i anciennitetskravet, ønskes oplyst, hvad et krav om 12 måneders anciennitet for opnåelse af dagpengeret medfører af økonomiske konsekvenser for statskassen.

Svar:

Der henvises til besvarelsen af spørgsmål 67.

Spørgsmål 102:

En indførelse af 2 ugers karantæne ved vægring må efter lovforslagets bemærkninger formodes at give anledning til, at betydeligt flere vægringssager rejses. Hvorledes vurderes arbejdsformidlingens og arbejdsdirektoratets kapacitet til at behandle et sådant større antal sager?

Svar:

Der er i bemærkningerne til lovforslaget givet udtryk for, at der med de gældende regler om karantæne i vægringssager kan være situationer, hvor vægringssager ikke bliver rejst, fordi det skønnes, at der nok er tale om vægring, men at omstændighederne er sådan, at 5 ugers karantæne virker urimeligt. Den ny regel om 2 ugers karantæne har derfor også det formål at medvirke til, at der i videre omfang bliver rejst vægringssager, så udvanding af vægringsbegrebet undgås.

Der er derimod ikke taget stilling til, om ændringen vil medføre en stigning i det samlede antal vægringssager, og hvor stor denne i givet fald vil blive, idet dette spørgsmål vanskeligt kan bedømmes på forhånd.

Nedsættelsen af sanktionen må som nævnt forventes at medføre, at der bliver rejst flere vægringssager. Dette vil måske imidlertid navnlig ske i begyndelsen, indtil den ny praksis er indarbejdet. Samtidig kan det tænkes, at der på grund af den forholdsvis mindre sanktion vil blive rejst færre klagesager, end tilfældet er nu.

Disse modstridende tendenser er vanskelige at vurdere, og det vil først om nogen tid være muligt at se, om det samlede sagsantal er større.

Spørgsmål 103:

I landsarbejdsnævnets indstilling nævnes, at offentlige arbejdsgivere ikke anvender arbejdsformidlingen i tilstrækkeligt omfang. Ministerens kommentarer hertil udbedes.

Svar:

De offentlige arbejdsgivere har vel ikke hidtil i tilstrækkeligt omfang anvendt AF.

Dette har haft sammenhæng bl. a. med de regler om stillingsopslag m. v., der gælder inden for dele af det offentlige arbejdsmarkedsområde, og som har gjort, at almindelig anvisning, hvor AF udvælger ansøgerne, ikke har været brugbar.

Med indførelsen af halvåben formidling og til dels henvisning til samtale er der åbnet adgang for formidlingsmuligheder, som bedre kan falde i tråd med de offentlige arbejdsgivers gældende regler om stillingsbesættelse, og der synes nu at være en stigning i tilgang af arbejdstilbud fra offentlige arbejdsgivere til AF.